

tets og Rådets direktiv 2005/60/EF⁵⁾ indeholder en række foranstaltninger med det formål at bekæmpe misbrug af det finansielle system til brug ved hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Disse foranstaltninger kan imidlertid ikke helt forhindre terrorister og andre kriminelle i at skaffe sig adgang til betalingssystemer, så de kan overføre deres midler.

(5) For at skabe en fælles metode i den internationale kamp mod hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme bør der i nye initiativer på fællesskabsplan tages højde for udviklingen på dette niveau, dvs. de ni særlige anbefalinger fra FATF, især SR VII og den reviderede fortolkningsnote om gennemførelsen heraf.

(6) Et særlig vigtigt redskab i forbindelse med forebyggelse, undersøgelse og opsporing af hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme er, at pengeoverførsler kan spores i alle led. For at sikre, at oplysningerne om en betaler videresendes gennem hele betalingskæden, er det derfor hensigtsmæssigt at pålægge betalingsformidlerne at sørge for, at pengeoverførsler ledsages af nøjagtige og nyttige oplysninger om betaleren.

(7) Bestemmelserne i denne forordning gælder med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF.⁶⁾ For eksempel bør oplysninger, der indsamles og opbevares i forbindelse med anvendelsen af denne forordning, ikke benyttes til kommercielle formål.

(8) Personer, som blot omarbejder papirdokumenter til elektroniske data på basis af en kontrakt med en betalingsformidler, falder ikke ind under denne forordnings anvendelsesområde; det samme gælder for enhver fysisk eller juridisk person, som blot forsyner betalingsformidlerne med et meddelelsessystem eller andre støttesystemer i forbindelse med pengeoverførsler eller med clearing- og afviklingssystemer.

(9) Hvor der er en mindre risiko for hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme ved pengeoverførsler, vil det være relevant at udelukke sådanne overførsler fra denne forordnings anvendelsesområde. Disse undtagelser bør omfatte kredit- eller debetkort, hævnings fra pengeautomater, direkte debitering, elektronisk cleared checks, betaling af skatter, bøder eller andre afgifter og pengeoverførsler, hvor både betale-

ren og modtageren er betalingsformidlere, der handler i eget navn. Endvidere bør medlemsstaterne for at tage hensyn til deres nationale betalingssystemers særlige karakteristika kunne vælge at lade elektroniske girobetalinger være undtaget, dog skal det altid være muligt at spore pengeoverførslen tilbage til betaleren. For de medlemsstater, der anvender undtagelsen for elektroniske penge i direktiv 2005/60/EF, bør den anvendes i henhold til denne forordning, forudsat at det pågældende beløb ikke overstiger 1000 EUR.

(10) Undtagelsen for elektroniske penge, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/46/EF,⁷⁾ gælder elektroniske penge, uanset om udstederen af sådanne penge har dispensation i henhold til artikel 8 i nævnte direktiv eller ej.

(11) For ikke at hindre betalingssystemets effektivitet bør der sondres mellem kontrolkravene til pengeoverførsler fra konti og kravene til pengeoverførsler, der ikke er sket fra konti. For at skabe balance mellem risikoen for, at transaktionerne sker uden om de officielle kanaler, fordi der indføres for strenge identifikationskrav, og den potentielle terrortrussel ved små overførsler, bør pligten til at bekræfte oplysningerne om betalerens identitet, såfremt pengeoverførslerne ikke finder sted fra en konto, kun håndhæves over for individuelle overførsler, som overstiger 1000 EUR, med forbehold af kravene i direktiv 2005/60/EF. Ved overførsler fra konti bør betalingsformidlerne ikke være forpligtet til at kontrollere de oplysninger om betaler, der medsendes ved hver enkelt pengeoverførsel, så længe kravene i direktiv 2005/60/EF er overholdt.

(12) På baggrund af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001⁸⁾ og Kommissionens meddelelse om et nyt lovgrundlag for betalinger i det indre marked er det tilstrækkeligt at foreskrive forenklede oplysninger om betaleren sammen med pengeoverførsler inden for Fællesskabet.

(13) For at gøre det muligt for de myndigheder, der er ansvarlige for at bekæmpe hvidvaskning af penge eller finansiering af terrorisme i tredjelande, at spore kilden til de midler, der anvendes til disse formål, bør pengeoverførsler fra Fællesskabet til lande uden for Fællesskabet indeholde fuldstændige oplysninger om betaleren. De nævnte myndigheder bør kun have adgang til